

#Nemazösszespornó: Miért nem számítanak a „jó részek”

írta: **Jonah Mix**

A földkeregség legnépszerűbb pornóoldala tele van olyan videócímekkel, amiktől rosszul vagyok. Például: „*jól megrakják a buta sulis puncit*”, „*ázsiai bébit fingón vágják*”, „*néger csajt hatalmas fehér fasszal szopatják hárman*”, „*szopja a faszt jópénzért*”.* Mindössze pár leütésembe és pontosan egy kattintásomba tellett mindez. Még néhány klikkelés további 100 000 hasonlóhoz juttatott volna. Ez a mai pornó, és a statisztika szerint ezt nézi a legtöbb férfi. Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy az amerikai férfiak – és valószínűleg a világ férfijainak – többsége érzelmi és fizikai kielégülést talál ebben a tartalomban, ami gyűlöletbeszédnek minősülne – ha nem nők ellen irányulna.

Nincs férfi aki ne látná, mennyire erőszakos a pornóipar. Ha azt állítod, hogy nem látod, próbáld ki a következőt: nyisd meg bármelyik pornóoldal kezdőlapját és olvasd el csak a videók címeit! Zárd ki az összes képet, ha tudod! Majd tedd fel magadnak a kérdést: így akarunk beszélni emberi lényekről? Azt akarjuk, hogy emberi lények így beszéljenek egymásról? És jusson eszedbe: mindez nem csak szöveg. Ezek tettek. Ezt teszik férfiak nőkkel – igazi férfiak bántanak igazi nőket az igazi világban. Mindig azt kérem férfitársaimtól, nézzék át ezeket a címeket, és nem egy sírva is fakad. Nincs ebben semmi meglepő: mihelyt a gerjedelem nem homályosítja el a látásunkat, nehéz nem sírva fakadni attól, hogy mi férfiak hogyan bánunk a nőkkel.

Sajnos nem minden férfi áll a kihívás elébe. Vannak, akik elég őszinték ahhoz, hogy kimondják: nem számít nekik, míg mások minden észerv ellenére bizonygatják: a „kemény büntetés a fiatal csokipuncinak” igazából nem is rasszista, nőellenes gyűlöletbeszéd. Legtöbben azonban egészen mással állnak elő. A klasszikus védekezéshez nyúlnak: „*Persze, ezek a videók tényleg borzalmasak. Én egyáltalán nem értek egyet az ilyesmivel. De tudod, nem minden pornó ilyen. Túlságosan a rossz részekre koncentrálsz.*” Persze, technikai értelemben ez igaz is. Valóban létezik pornográfia, ami nem süllyed az iparra jellemző gonoszság legmélyebb pontjáig. Találni magukat nőbarátnak vagy feministának címkéző videókat is. De ahhoz, hogy kiderüljön, mennyire elképesztően gyenge ez az érvelés, és milyen rémisztő rejtett üzenetet hordoz, eljött az idő egy filozófiai gyorstalpalóhoz.

Utilitarista kalkulus – avagy az örömszegző egyenlet

Ismered az elszabadult vagon híres problémáját? Adott egy vonat, ami egy lerobbant autó felé száguld a síneken. Az autóban 5 ember ül, akik egészen biztosan meg fognak halni, ha csak nem húzod meg a váltót, hogy áttereld a

vagont egy másik sínparra. A probléma az, hogy azon a sínparon, *amelyekre terelnéd*, egy munkás van, aki nem tud elmozdulni a helyéről, így a vonat elől sem tud kitérni. Meghúzod a váltó karját és egy ember halálát idézed elő, vagy nem teszel semmit és egy ötfős családot hagysz pusztulni?

A filozófusok évtizedek óta vitatkoznak a helyes válaszon. Függetlenül attól, hol állsz pontosan ebben a vitában, a lényeg az, hogy ez a döntés, mint döntéseink túlnyomó többsége az utilitarista kalkulusnak nevezett számításra épül. Hangzatos kifejezés, de az alapkoncepció időtlen idők óta létezik: döntéshozatalkor, ha csak lehet, mérlegeled az összes lehetséges következményt, hogy megtudd, melyik vezet jobb végeredményhez. Az utilitarista kalkulus önmagában a váltó kapcsolása mellett döntene, mert az alternatíva – semmit nem teszel, és végignézed ahogy az ötfős család szörnyethal- nagyobb veszteséggel járna.

Bár az utilitarizmus általában megfelel a legtöbb ember józan ésszel vallott értékrendjének, mégis nagyon kevesen vannak, akiket úgynevezett tiszta utilitáriusnak hívhatnánk. A legtöbben például nem szabadítanának rá hatalmas mennyiségű fájdalmat egy ártatlan emberre, még akkor sem ha ezáltal egy kicsivel több örömet tudnának a világba hozni. Mindannyiunkban működnek a Robert Nozick által korlátoknak nevezett szabályok, amik befolyásolják számításainkat. Például általános elvek: „*Ne árts ártatlan embereknek!*”, „*Gondoskodj először arról, aki a leginkább rászorul!*” Vagy konkrét korlátozások: „*Ne kínozz senkit!*”, „*Ne szegd meg az ígéreteidet!*” Amikor felmérjük, mi lesz a kimenetele saját magunk vagy mások döntéseinek, olyan megoldásokat keresünk, amelyek a legpozitívabb kimenetelt hozzák minden érintett számára, miközben az önmagunk számára felállított határokon belül maradunk. Elég egyszerű cucc.

Így amikor valaki arról panaszkodik, hogy antipornó aktivisták csak „a rossz részekre” koncentrálnak, valójában azt mondja: valahol vannak „jó részek” is, így lehetetlen ítélni a pornóipar felett ezek mérlegre tétele nélkül. Más szóval, sima utilitarista kalkulust állít fel: vedd a jót, vedd a rosszat, tedd hozzá a magadnak szabott korlátokat, és lássuk, negatív vagy pozitív-e az eredmény.

Általában a nemi erőszakot, a bántalmazást, a megszegyenítést, a rasszizmust, a nőgyűlöletet és a megalázást a világon létező legrosszabb dolgok közt tartjuk számon – a pornóipar pedig éppen ezekkel van színültig tele. Azt gondolhatnánk, a szexualizált kegyetlenség és erőszak tiltása legalapvetőbb korlátaink közé tartozik – ha egyáltalán állítunk fel ilyeneket. A legtöbb ember nem tartaná elfogadható árnak a nemi erőszakot bármilyen csereviszonyban, még akkor sem, ha el tudnánk képzelni valamiféle bizarr forgatókönyvet, amelyben a nemi erőszak nagy haszonnal járna. De még ha el is vetjük a korlátokat, és a gyönyör és fájdalom egyszerű, józan számításához

folyamodunk, valami marha jónak kell lennie annak, ami képes ellensúlyozni azt, amit a legtöbb normális ember ösztönösen egyetemesen elfogadhatatlannak lát.

És ezt figyelembe véve tegyük fel a kérdést: mit tudnak a pornópártiak a mérleg másik nyelvére tenni, ami kiegyensúlyozza a végeláthatatlan brutalitást, bántalmazást, megalázást és bántást? A válasz? Az orgazmust!

Az orgazmus szuper!

A pornópártiakból ömlő rengeteg nonszenszet hallgatva szexuális kísérletezésről, önrendelkezésről és egyéb válogatott divatkifejezésről, azt hinné az ember, másról van szó, mint videóra vett baszásról. Ismerjük be: a pornográfia mindenek előtt orgazmusgyártó gépezet. Ez a célja elejétől végéig. Ez nem jelenti azt, hogy ne lehetne ráhúzni valamiféle művészi állásfoglalást, vagy egyéni hitvallást – de őszintén: mi maradna a pornóiparból, ha egy varázsütéssel minden férfit meggátolnánk a maszturbálásban pornónézés közben? Lehet bármilyen művészien megrendezett a „jó pornó”, 6 kattintást is csak nagy szerencsével hozna össze, ha a férfiak tudnák, nem fognak ejakulálni a végén.

A világért se érts félre: az orgazmus szuper! Orgazmuspártiként előbújni nem különösebb merészség, viszont sokkal csúnyábban hangzana kimondani, hogy a leggyéresebb orgazmus is igazolhatja a parttalan nőutálatot és szexuális erőszakot. És tulajdonképpen ezzel kell érvelniük mindazoknak, akik fel akarják menteni a pornó melletti elköteleződésüket. A modern pornográfia-
ipar az érzéketlen kegyetlenségek végtelen tárháza. Vezess valakit végig ezen, és kapásból téged fog kritizálni, amiért csak a rossz részekre fókuszálsz, a jó részeket pedig figyelmen kívül hagyod. Az igazi mondanivalója egyszerűen szólva ez: *Hogyne, igazad van, de talán ennek a nőnek a megerősökölása megérte.*

Úgyhogy felteszek a pornópárti férfiaknak egy egyszerű kérdést: A te egyenleted szerint hány orgazmus ér meg egy nemi erőszakot? Hány ejakuláció ér meg egy megtört testet? Ha egy nő megalázása tíz férfit elégít ki, akkor igazolható? Mi van ha százat? Ezret? És ha egy ipar nem működhet anélkül, hogy a benne lévő nők egy bizonyos százaléka tetemes érzelmi abúzusnak, testi sérülésnek és szexuális erőszaknak nézzen elébe (még ha kicsi is lenne ez a százalék, mondjuk egy az ötvenből): mennyire kell becsülnöd a gecidet ahhoz, hogy igazold magadnak a pornóipar létezését és fennmaradását?

Ha pedig nem tudod igazolni, mivel tudsz még védekezni? Talán most azt gondolod: „Rendben, akkor ne keverjük a rosszat a jóval. Szabaduljunk meg az összes rossztól, amíg csak a jó marad.” Az igazi kérdés azonban ez:

hajlandó vagy lemondani a pornó fogyasztásáról addig az eljövendőlt napig, amikor a pornóiparra nem lesz jellemző a nemi erőszak, az abúzus és a nőgyűlölet? Amikor már csak „jó pornó” van ameddig a szem ellát? Nem gondolom, hogy hajlandó lennél, mert nem gondolom, mélyen belül egyikünk is hinné, hogy ez a nap el fog jönni.

Eltűnik-e valaha az erőszak a pornóból?

Őszinte leszek, nem hiszem, hogy létezik „jó pornó”. Én legalábbis sose láttam olyat. Egészen őszintén szólva, nem is vagyok biztos benne, hogyan nézne ki, ha lenne. Nem tűnik fel az UPC videótár vagy a T-home videotéka listáin és nem kerül ki a szexshopok polcaira. Nincs ott a leglátogatottabb pornóoldalak kezdőlapjain és biztosan nem szerepel a böngészőnk előzményei között. Valójában csak egy dolgot nehezebb megtalálni az állítólagos „jó pornónál”: férfiakat, akik tényleg a „jó pornót” akarják. Valami azt súgja nekem, hogy a férfiak, akik mohón letöltik a „brutál anál baszást” nem bánkódnak a feminista alternatíva hiánya fölött.

Soha nem létezett szexipar, amelyik ne dicsőítette volna a nemi erőszakot. Az ókori görög fürdőktől a Playboy magazinig, a megvásárolható szex a zavartalan férfidominancia története. Több mint kétségesnek tartom azt a gondolatot, hogy tízezer év után létrejöhet pornográfia, amely hirtelen levetkőzi a kegyetlenséget. De még ha csak 99%-ig vagyok is biztos abban, hogy jó pornó nem létezik, abban, hogy nincs olyan pornó amely megszüntetné a világméretű éhínséget, békét hozna a nemzeteknek és megoldaná az egyre mélyülő ökológiai válságot, 100%-ig biztos vagyok. Márpedig legerugaszkodottabb fantáziáimban is legfeljebb ezt tudnám elképzelni, mint ami legalább megközelítőleg igazolhatná a pornó gyártásához szükséges szexuális erőszakot. Ám tudod mit? Még így sem lenne védhető.

Szóval legközelebb, amikor valaki azt mondja, hogy a „rossz részekre” fókuszálsz, kérd meg, hogy mutassa meg a jó részeket! Hihetetlenül jónak kell lenniük, nem igaz? Kérd, hogy mutassa meg azt a bűvös videót, amitől minden oké lesz, a mesébe illő mp4-et, ami semmissé teszi a „*néger csajt hatalmas fehér fasszal szoptják hárman*”-t! Tud ilyet? Képes végignézni nemi erőszakot, traumát, a nőgyűlölettel való gátlástalan büszkélkedést, és ellensúlyozni azt bármi mással, mint egy különösen klassz orgazmussal? Ha nem, akkor szerintem itt az ideje, hogy mi férfiak rendezzük a magunk kis örömösszegző egyenletét: az egyik oldalon pár másodpercnyi gyönyör, a másikon az emberségünk. Szerintem elég tiszta, merre billen a mérleg.

Fordította Halász Sári